

Warszawa, dnia 27 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 86/22

- 1.
- 2. WYROK**
- 2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
- 3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
- 4. Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz**
- 6. protokolant sądowy Natalia Wierzbicka**
- 7. przy udziale prokuratora Marii Jaskuły**
- 8. po rozpoznaniu dnia 27 maja 2022 r.**
- 9. sprawy Ł. R., syna J. i B., ur. (...) w N.**
- 10. oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**
- 11. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**
- 12. od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim**
- 13. z dnia 18 października 2021 r. sygn. akt II K 608/20**
- 15. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz adw. K. K. kwotę 516,60 złotych obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej wraz z podatkiem VAT; zwalnia oskarżonego od opłaty i ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 86/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 18 października 2021r., sygn. akt II K 608/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. R.	oskarżony jest osobą karaną	informacja z KRK	259
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	informacja z KRK	Sąd obdarzył wiarą informację z KRK albowiem został wystawiona przez uprawniony podmiot, w zakresie jego kompetencji a jej wiarygodność nie był kwestionowana przez strony		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>obraza praw procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia , tj. art. 7 kpk poprzez odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom świadka K. R. w zakresie w jakim wskazywali, iż oskarżycielka posiłkowa stosował przemoc wobec oskarżonego w okresie objętym zarzutem</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny		
<p>Złożona w przedmiotowej sprawie apelacja obrońcy okazała się bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>W opinii Sąd Odwoławczego, Sąd pierwszej instancji przeprowadził przewód sądowy zgodnie z wymogami procedury karnej i nie dopuścił się żadnych podlegających uwzględnieniu z urzędu uchybień, które skutkowałyby koniecznością uchylenia lub zmiany zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów art. 439 kpk lub art. 440 kpk. Nie zaistniały żadne podstawy skutkujące koniecznością dokonania zmiany wydanego w sprawie rozstrzygnięcia.</p> <p>Sąd Okręgowy po dokonaniu wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, zajął stanowisko, iż Sąd</p>		

Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe, wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych, tak co do samego przebiegu mających miejsce zdarzeń, jak i rozstrzygając kwestie sprawstwa i winy oskarżonego. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone z należytą starannością i poszanowaniem proceduralnych zasad obowiązujących w polskim procesie karnym, dlatego nie było w sprawie żadnych podstaw ani do skutecznego kwestionowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zebranego materiału dowodowego, ani też poczynionych na podstawie tego materiału ustaleń faktycznych w sprawie.

Rozpoczynając analizę zarzutów apelacyjnych sformułowanych przez obrońcę oskarżonego w złożonym środku odwoławczym Sąd Okręgowy podkreśla, iż nie podziela stanowiska skarżącego jakoby w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 7 kpk

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów o której mowa w treści art. 7 kpk, organ procesowy ocenia dowody i wyciąga z nich wnioski według wewnętrznego przekonania, nieskrępowanego regułami prawnymi. Zasada swobodnej oceny dowodów nie oznacza jednak, iż ocena ta ma charakter dowolny, albowiem sąd powinien wyjaśnić, w jaki sposób dowody ocenił i dlaczego wyciągnął z nich takie, a nie inne wnioski dotyczące konkretnych ustaleń faktycznych. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niemożności przypisania tej cechy

innym dowodom, pozostaje pod ochroną art. 7 kpk wówczas, gdy jest ono poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, z uwzględnieniem zasady prawdy materialnej, zasady obiektywizmu, a także, gdy jednocześnie jest wyczerpująco oraz logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.09.2007r., sygn. akt SNO 57/07).

Zdaniem Sądu Okręgowego argumenty sformułowane we wniesionej apelacji stanowią jedynie ocenę własną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poczynioną przez skarżącego, bez skutecznego podważenia wniosku Sądu I instancji. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego, że dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny

od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 i 410 k.p.k. (zob. post. SN z dnia 12 lutego 2016 r., III KK 20/16). Krytyka odwoławcza jest zdaniem Sądu Okręgowego zupełnie gołosłowna, obrońca oskarżonego niesłusznie pomija wnikliwą analizę dowodów przeprowadzoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w żaden sposób jej nie podważając, a jedynie prezentując własną wersję inkryminowanych zdarzeń. Powyższe nie może odnieść spodziewanych skutków, albowiem jest to jedynie próba uchronienia oskarżonego od poniesienia odpowiedzialności karnej.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji, procedując w niniejszej sprawie, spełnił wszystkie wskazane wyżej wymogi i nie popełnił błędów w ustaleniach faktycznych.

Dyrektywy swobodnej oceny zostały przez Sąd I instancji

prawidłowo uwzględnione i dano temu wyraz w uzasadnieniu orzeczenia. Oceny tej nie sposób skutecznie kwestionować, zaś polemika uzasadnienia apelacji pozbawiona jest w tym zakresie rzeczowych argumentów. Choć istotnie odmienna ocena dowodów korzystna dla oskarżonego jest naturalnie prawem obrońcy, to nie wynika z niej jednak samo przez się, by ocena dokonana w sprawie przez Sąd orzekający charakteryzowała się dowolnością.

Przeciwstawne stanowisku Sądu I instancji zarzuty są, zdaniem Sądu Okręgowego, przedstawione wybiórczo i nie odnoszą się do całości faktów wykazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, których ocena w całości doprowadziła do wydania wyroku. Skarżący nie wykazał skutecznie, aby rozumowanie Sądu Rejonowego, przy ocenie zgromadzonych w

sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne.

Zważyć zatem należy, iż w zakresie kwestionowanej przez skarżącego oceny zeznań świadka K. R. Sąd Okręgowy w całości podziela argumentację poczynioną w uzasadnieniu Sądu I instancji, nie widząc jednocześnie potrzeby czynienia ponownej analizy tożsamyh okoliczności.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny wyjaśnień oskarżonego i szczegółowo wskazał z jakich przyczyn nie dał im wiary. Ich analiza jest szczegółowa i precyzyjna. Wskazano na okoliczności negatywnie rzutujące na ocenę wiarygodności oskarżonego. Odmienna ocena dokonana przez obronę ma charakter polemiczny. W szczególności twierdzenie, że pokrzywdzona nadużywał alkoholu i z pewnością dopuszczała się rękoczynów wobec

oskarżonego, znajdując się w tym stanie a co ma wykluczyć sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 207§1 kk jest dowolne i nieuprawnione. Zdaniem Sądu Okręgowego nie było żadnych podstaw do tego aby kwestionować dokonaną przez Sąd I instancji ocenę depozycji oskarżonego, a apelacja skarżącego nie przedstawiła przekonujących argumentów, które podważałyby prawidłowe ustalenia Sądu I instancji w analizowanym zakresie. Jeżeli oskarżony został pobity z polecenia pokrzywdzonej to winien złożyć stosowne zawiadomienie o przestępstwie. Niemniej nawet zaistnienie takiego zdarzenia nie wyklucza samo w sobie realizacji przez oskarżonego znamion przestępstwa znęcania. Nie można choćby wykluczyć motywu odwetowego pokrzywdzonej za

<p>popelnione na jej szkodę długotrwałe przestępstwo. Póki co twierdzenie oskarżonego w tym przedmiocie jest całkowicie gołosłowne i jawi się jako nieudolna próba zdyskredytowania wiarygodności wieloźródłowego materiału dowodowego, przemawiającego za przypisaniem mu zarzucanego mu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się jedynie w dniu 18.06.2020 występku z art. 157§2 kk i stosowne złagodzenie wymierzonej kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niepodzielenia zarzutu apelacji wniosek nie mógł zostać uwzględniony. Wymierzona kara za przypisany czyn nie może być uznana za niewspółmiernie</p>		

surową. Sąd Rejonowy orzekający w kwestii wymiaru kary wypowiedział się szczegółowo i właściwie oenił okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu. Orzeczona wobec oskarżonego kara nie może zostać uznana za naruszającą dyrektywy z art. 53kk, nie przekracza bowiem stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez niego występkę. Zarówno okoliczności łagodzące i obciążające zostały prawidłowo rozważone przez Sąd I instancji. Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, iż zarówno ukształtowany wobec skazanego przez Sąd I instancji wymiar kary pozbawienia wolności jest zgodny z zasadami obowiązującymi przy jej wymiarze i nie razi swoją surowością, zaś apelacja nie dostarczyła tego typu argumentów, które władne byłyby

podważyć ocenę poczynioną przez Sąd Rejonowy.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 18 października 2021r. , sygn. akt II K 608/20		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy		

<p>oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, zarzuty skarżącego uznano za niezasadne, a wyrok utrzymano w mocy.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie na rzecz adw. K. K. kwotę 516, 60 złotych, obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej wraz z podatkiem VAT. Wysokość opłaty ustalono na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zgodnie z którym opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 złotych. Powyższą kwotę należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.</p>	

Sąd Okręgowy
zwolnił oskarżonego
od opłaty i
ponoszenia
pozostałych kosztów
sądowych w
postępowaniu
odwoławczym,
przejmując wydatki
na rachunek Skarbu
Państwa. Zgodnie
bowiem. z art. 624
§ 1 k.p.k., sąd może
zwolnić oskarżonego
lub oskarżyciela
posiłkowego w
całości lub w
części od zapłaty
na rzecz Skarbu
Państwa kosztów
sądowych, jeżeli
istnieją podstawy
do uznania, że
uiszczenie ich byłoby
dla nich zbyt
uciążliwe ze względu
na sytuację
rodzinną,
majątkową i
wysokość
dochodów, jak
również wtedy, gdy
przemawiają za tym
względy słuszności.
W ocenie Sądu
Okręgowego,
okoliczności
przedmiotowej
sprawy, zwłaszcza
sytuacja materialna
oskarżonego ,
odbywanie kary
pozbawienia
wolności
uzasadniały
zwolnienie go od
ponoszenia kosztów
sądowych w

	postępowaniu odwoławczym.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------